

Frank Davidsen, valevni í Vága valdømi, skrivar:

Innflutningsbannið

Innflutningsbannið av skipum hevur ført við sær ótaldrar kreppur seinastu fyra árin.

Her hevur vinar- og kenningarpolitikkurin veruliga havt tey bestu gróðrarlíkindini.

Tá ið tað hevur snúð seg um hundraðar milliónir krónur til projektir við nøkrum fáum arbeiðs-plássum, hava tað als eingir trupulleikar verið fyrri at fingið bæði stuðulslán og veðhald, meðan væl undirbygdar umsóknir frá okkara fiskimonnum, als ikki hava verið svaraðar.

Istaðin fyrri hava hesar umsóknir ligið í eini skuffu úti í Tinganesi meginpartin av tingsetuni, tí óansæð hvussu væl undirbygdar umsóknirnar hava verið, so hevur tað verið til fá nýttis, tá ið tann politiski liturin ikki hevur verið í lagi.

Tað eru fleiri dømi um, at menn, ið hava mist skip teirra vegna forlis o.a. í

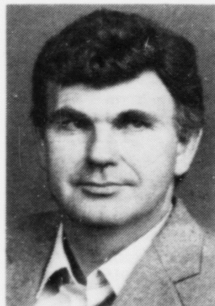
longri tíð hava biðað eftir innflutningsloyvi til at byggja nýtt skip.

Tá ið so Landsstýrið eftir drúgva tíð fær tikið seg saman og givið umsóknarum eitt nei uppá teirra umsókn, ja, so eru hesir menn av landsstýrisins ávum noyddir at keypa eitt gamalt ótiðarhóskandi skip, fyrri ein alt ov hegan pris.

Hetta, orsakað av, at prisurin á gomlum skipum vegna innflutningsbannið er fleirfaldað tað virðið skipini veruliga standa í.

Sostatt hevur tann parturin av fiskiflotanum, ið er alt ov gamal og ótiðarhóskandi, istaðin fyrri at verða útskiptur, vorðin til eitt satt slaraffenland, orsakað tí uppskrúvaða prisinum við harav fylgjandi spekulatiónssølu, ið hevur til fylgju hækkingar forbrúck, samstundis sum uttanlandsskuldin eisini veksur av hesum.

Løgmaður sigur, at landið hevur spart nógvan

Frank Davidsen

Okkum tørvar ungdomspolitik

Besta samfagslógan er lógan í ungdomin

Hvussu umráðandi tað er, siggja vit best við at hyggja at øðrum londum. Tak t.d. Danmark, har eru tey nú farin at tosa um ungdomin frá 80'unum sum »den tabte generation», og at teimum kunna tey ikki hjálpa upp á rættkøl. Men nú mugu vit fara at hugsa um ungdomin frá 90'unum, so tey ikki liða somu lagnu.

Hetta má ikki henda í Føroyum. Føroysku politikararnir mugu ver so at sær kommir, at teir geva teimum ungu ans. Hetta gerst við at reka ein miðvísan ungdomspolitik.

Higartil hevur ongin ungdomspolitikur verið ríkin. Tey flestu ungu hava ikki atkvøðrætt. Her ma og skal vend koma í.

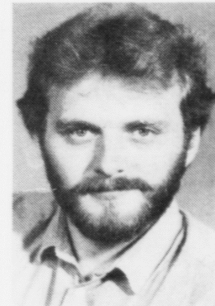
Dømi um óhepnan ungdomspolitik er:

Samtíðarskattaskipanin færdi til ókt skattatrýst til hvørt ættarlið av ungu fólki upp á 40 milliónir krónur. Sitandi samgonga veitti 2 milliónir aftur til endamál, sum komu ungdominum til góðar.

Hetta førir til, at tey ungu missa møguleikan at spara pengar upp fyrsta árið, tey eru í vinnu.

Hesin peningur skal koma ungdominum aftur til góðar í stuðulsskipanum í samband við útbúgving, kollegiútbúgving, húsabygging, dagstovnar, fritíðarvirkssemi og annað.

Fyri eini tíð síðan varð ein fritíðarlóg samtykt. Henda lóg varð gjørd út frá tí donsku fritíðarlógini, men so nógv varð skorið av, at okkara lóg er ónýttilig. Fjórði táttur í lógini umfatar fritíðarvirkssemi, herundir ungmannafeløg. At lógin sær út, sum hon ger, kunnu

vit takka m.a. fólkaflakkinum fyrri, sum als ikki víldi hava nakra fritíðarlóg.

Eingin reglugerð er gjørd, og tí virkar í dag eingin fritíðarlóg fyrri ungmannafeløg. Henda reglugerð skal gerast beinanvegin í samráð við tey, sum skulu nýta hana, tí tey vita, hvat tað snýr seg um.

Ibúðir er ein stórir trupulleiki hjá øllum ungu fólki. At byggja eini hús er eitt so tungt figgjarligt tak, at nógv hætta sær ikki undir tað. Tað kann ikki vera rætt, at tað skal vera so dyrt at fáa tak yvir høvdið. Húsálansgrunnurin eigur at kunna geva betri figging, og tað skal eisini gerast møgulegt at fáa lagaligari figging til grundstykkiakjøp.

Hallstein Sigurðsson

Sverre Midjord, valevni í Suðuroy, skrivar:

Bygdamenning

Bygdamenningin var eitt mál, sum, í hvussu so er í byrjanini av hesum landsstýrisskeiði, stóð framlaga í samgonguskjali teirra. Men skjótt fór samgonguskjalið í skuffuna, og hvør flokkur sær hevur so roynt at fáa sum mest burtur úr.

Tó skal skjótast uppi, at mær tykir at fólkaflakkin á hesum øki hevur verið tann, sum í hvussu so er eftir teirra metan, hevur fingið mest burtur úr.

Politiskt settu teir sær fyrri at halda javnaðarflokkurin frá politiskari ávirkan, veruleikin er tó tann, at júst javnaðarflokkurin ferð eftir ferð hevur bjargað málum, har samgongan ikki var samd.

Bygdamenning er eitt vakurt orð, men annars hevur henda samgonga ikki mett hetta stórt, tí bert 75 túsund eru av-

settar til hetta endamálið á verandi figgjarlóg.

Tað eru ikki nógvir pengar, men um hesar krónur vórðu brúktar til fyrireikingar og kanningar, so kundi kanska nakað verið komið burtur úr. Tí verulig bygdamenning er ikki beinleiðis pengar, men arbeiðsskapandi tiltøk fyrri at varðveita bygdinar.

Um verulig menning var við orðinum bygdamenning, og teir høvdu brúkt avsettu pengarnar, kundi til dømis ein kanning farið fram, hvat vit kundu gjørt fyrri bygdamenningina í Suðuroy.

T.d. landsbúnaðarskúlin, sum kroystur er niður í Kollafirði, kundi, um ein kanning var farin fram, kanska verið lagdur í Suðuroy.

Landsstýrismaðurin í jarðarmálum er sjálvur

Sverre Midjord

jarðarbrúckari og kennir viðurskiptini, so her kundi ein almennur stovnur verið lagdur á einum øki, har einki er framanundan.

Men hetta, at ikki so frægt sum at brúka tær avsettu 75 túsund krónurnar til kanningar, visir okkum, at føroyska samfelagið sjálvst við landsstýrismonnum av bygd, verður stýrt úr Tórshavn.

Stýringin verður framd við hjálp frá bygdunum soleiðis, at alt verður lagt á einum øki.

Um ein broyting skal fara fram, má hon henda nú, avgerðin er veljarans. Um hetta stendur valið 8. november.

Suðringar

Nú stundar til val. Tit, sum ungu eru og skulu á val fyrstu ferð, hugsið tykkum um, aðrenn tit fara á val. Velja tit javnaðarflokkin, so fara tit gløð til húsar aftur.

Vit vita at tað er ein flokkur, sum hevur ábyrgd og sum virkar nak-

að á tingi og í býráði, tað er javnaðarflokkurin. Latið ikki nakran villeiða tykkum, takið tí greiða stóðu 8. november. Tá kunnu vit fáa eitt liviligt samfelag.

Vit vita, hvussu tað borgarliga stýrið hevur arbeitt; teir rena okkum út á

Eiðisvatn

Enn er ikki seinasta orðið sagt viðvíkjandi útbýggingini av Eiðisvatni.

Tó fer tað mær kalt niður eftir bakinum, tá eg hoyri um hvat fer at henda, og eftir at hava hoyrt og sæð bæði Ivan og Eilíf, vænti eg tað versta.

Góðu menn, hugsið tykkum væl um, tí her á landi hava vit ikki ráð — ei heldur rætt at søpla perlur burtur.

Hetta finst ikki frammanfyrri sjónvarpinum ella í bilinum. Nei, høvdu vit sum vaksin eru, saman við skúlunum, tíkið hendur saman og gjørt nakað munagott fyrri børn og ungdom okkara úti í vøkru náttúruni, so vóru betri vónir fyrri framman. Eiðisvatn er sum skapt til endamálið — gott at koma til og náttúran rík í allar mátar.

Eilíf Samuelsen, tú manst sum konur barnauppalari vita, hvussu vit

sjógv. Velja tit rætt, eru tit við til at fáa samfelagið upp aftur úr tí ringu stóðu, sum vit eru komin í.

Veljið rætt tann 8. november, veljið javnaðarflokkin.

Veljari

skapta møguleikar fyrri eftirkomarar okkara, fyrri góðari uppaling og hvønn týðning hetta, tit eru í ferð við at forkoma, hevur fyrri okkum øll.

At vænta tað versta og vóna tað besta er torført. Men tó vóni eg, at tann dagur ikki kemur, at ein tjúgu metra høgur múrur verður tað fyrsta vit siggja, tá vit fara suður á Vatn.

Jona Joensen, Eiði